

den store Sal, som er paatænkt i den foreflaaede Rigsdagsbygning, men jeg kan dog ikke finde det naturligt, at man tager Hensyn til, at vor Grundlov kjender en forenet Rigsdag, og at man sørger for et passende Lokale til den, hvis det Tilfælde skulde indtræde, at man maatte jammentkalde den. Den aarlige Sammentræden er jo noget derfra helt Forskjelligt, til den kan man godt nøies med at have omtrent det Samme som tidligere, men, som sagt, naar man bygger et nyt Lokale for Rigsdagen, er det dog naturligt, at man ogsaa tænker paa den forenede Rigsdag. Salen for den kunde maaske komme til Anvendelse i en anden Henseende, hvorom et æret Medlem mindede i sit Foredrag i Dag. Der har nemlig tidligere ofte været Tale om, at det var beklageligt, at Rigsdagens Medlemmer ikke kunde samles med hverandre til selfkabelige Sammenkomster. Det har man nu i den senere Tid set bort fra, men der har dog været en saadan Beklagelse i længere Tid, og jeg tror, at der er Grund til at ønske, at noget Saadant kunde finde Sted; thi det er ganske sandt, hvad et æret Medlem har bemærket i Dag, at Rigsdagens Medlemmer ikke kjende hverandre. Jeg kjender ganske sikkert ikke Halvdelen af Folkethingets Medlemmer, og saaledes som Forholdene nu ere ordnede, have vi jo saa godt som aldrig Leilighed til at se dem og slet ikke Leilighed til at tale med dem. Dette er tildels en Følge af, at Landsthinget bor paa første Sal, Folkethinget i Stuen, og at Forbindelse mellem disse Lokaler, som kunde lede til, at man mødte hinanden, saa godt som ganske mangler. Dette vil jeg minde om med Hensyn til et Forslag, som blev fremført af et æret Medlem i Nærheden af mig (Schlegel), at man kunde benytte baade første Sal og Stueetagen i et ombbygget Kristiansborg til Lokale for Rigsdagen. Jeg tror ikke, at det er ganske hensigtsmæssigt at ordne det saaledes, hvis det skal forstaaes paa den Maade, at den ene Afdeling af Rigsdagen skal bo i Stuen, den anden paa første Sal (Schlegel; Det behøves ikke!) Ja, det er mig kjær, at man ikke tænker sig det ordnet saaledes, thi det vilde stille Rigsdagens Medlemmer ad paa en beklagelig Maade. Derjom man bliver i Forlegenhed for Plads, derjom man kommer til at savne hensigtsmæssige Forbindelser, bliver Spørgsmaalet jo, om man ikke er i Stand til at reducere Et eller Andet, som man har tænkt sig knyttet til Rigsdagen, og i den Henseende vil jeg henlede Opmærksomheden paa Rigsdagens Bibliothek. Der er i Planen til den nye Rigsdagsbygning tænkt paa at give dette et

større Lokale. Jeg vil tilstaa, at jeg ikke anser det for nødvendigt. Der er visse Dele af Rigsdagens Bibliothek, til hvilke vi i høi Grad trænge; der er Dele af Rigsdagens Bibliothek, som bør have Plads her i Salen, Nu er der jo ganske vist nogle Bøger opstillede paa de nye Hylde, men der er paa ingen Maade, hvad der burde være. Der burde være foruden flere Exemplarer af Lovsamlingen ligeledes flere Exemplarer af Reskripterne og hvad dertil kan henregnes; vi bør her have Finantslove og Statsregnskaber, i det Mindste eet Lovlexikon og flere andre videnskabelige Apparater, som man jævnlig kan have Leilighed til at bruge under Rigsdagens Møder, men vi ere tarvelig forsynede dermed. Endnu kummerligere er det med Udvalgsværelserne. Jeg har flere Gange maattet holde Møde i et Udvalgsværelse, hvor man har et Bord og nogle Stole, en kold Kaffelovn, et Glas koldt Vand, et Skab med en Laas for, som ikke kan lukkes — i Forbigaaende sagt gjør det nu Intet til Sagen, thi Skabet er tomt — og saa et Thermometer til 45 Dre, hvis jeg ikke tager mærkelig fejl. Naar jeg nævner dette Apparat, tror jeg at have fuldstændig opregnet Alt, hvad der findes til Tjeneste for Udvalget og til dettes Benyttelse. Deri bør nødvendigvis ske en grundig Forandring. Jeg haaber, at Opmærksomheden vil være henledet paa, at man forsynes Udvalgsværelserne og denne Sal bedre, end hidtil har været Tilfældet. Men naar man saa gaar videre i Spørgsmaalet om det store Bibliothek, som Rigsdagen efterhaanden har lagt sig til, maa jeg tilstaa, at Nyttens deraf efter mit Beskjendtskab til dette Forhold staar i stærende Misforhold til de Omkostninger, det kræver. Der kan ikke være nogen Grund for Rigsdagen til overhovedet at holde noget Bibliothek og endnu mindre et saa stort. Derjom man mener, at Rigsdagens Medlemmer kunne have Interesse af at blive bekendte med visse Værker, netop saadanne, som berøre Rigsdagsanliggender, kan man jo ved at give et af de to store Bibliotheker et Par Hundrede Kroner om Aaret, sørge for, at saadanne Værker der blive anskaffede, og skulde det være for den Bekvemmeligheds Skyld, at man kunde gaa op og hente en Bog paa Bibliotheket, naar man har Lyst til at tage den hjem med, kan man ordne det saaledes, at Rigsdagens Medlemmer kunne bestille Bøger fra Bibliothekerne gjennem Rigsdagens Bureau og paa den Maade faae dem udberedede. Jeg minder netop nu herom, fordi ved Branden er en stor Del af det gamle Bibliothek gaaet til Grunde. Mange af de store Værker ere